

Hvad skal vi med politologien?

Andersen, Rasmus Fonnesbæk

Published in:
Med andre ord

Publication date:
2013

Document version
Andet version

Document license:
[Ikke-specificeret](#)

Citation for published version (APA):
Andersen, R. F. (2013). Hvad skal vi med politologien? *Med andre ord*, 1, 11-12.

HVAD SKAL VI MED POLITOLOGIEN?

Af Rasmus Fonnesbæk Andersen, ph.d.-studerende og Fulbright Visiting Fellow ved Department of Government på Harvard University 2012-2013

SYNSPUNKT: INSTITUT FOR STATS KUNDSKAB BØR I HØJERE GRAD BESTRÆBE SIG PÅ AT UDDANNE POLITOLOGER, SOM SIGTER EFTER AT PUBLICERE I DE STORE TIDSSKRIFTER OG FORLAG, MENER PH.D.-STUDERENDE RASMUS FONNESBÆK ANDERSEN. HAN STILLER UNDERVEJS OGSÅ SKARPT PÅ POLITOLOGIENS ROLLE I DAGENS SAMFUND.

På Harvard University's Department of Government uddannes alle ph.d.-studerende til at søge at publicere i feltets mest læste og højest anerkendte akademiske tidsskrifter eller forlag. Det skyldes selvfølgelig til en vis grad, at der er prestige forbundet med sådanne udgivelser, og at de giver adgang til eftertragtede professorjob ved amerikanske topuniversiteter, men det skyldes i sidste ende mest af alt, at man indprenter de studerende vigtigheden af, at deres livsværk bidrager til at gøre os alle sammen klogere på, hvordan (den politiske) verden fungerer.

Giver adgang til mobiltelefoner øget risiko for voldelige konflikter i Afrika? Polariserer partiske medier vælgerne, og i så fald hvordan? Straffer finansielle markeder venstreorienterede regeringer? Det er spørgsmål, som artikler i *American Political Science Review*, *American Journal of Political Science* og *Journal of Politics* har undersøgt i løbet af det foregående år.

De er alle spørgsmål af stor vigtighed, hvis svar har implikationer for, hvilke politiske beslutninger samfund bør træffe. I sidste ende er de alle tre spørgsmål om liv og død. De er samtidig komplicerede og rent ud sagt hamrende svære spørgsmål, som det kræver grundig overvejelse, bred viden og sofistikeret empirisk analyse at besvare rigtigt. De redskaber sikrer ikke rigtige og præcise svar (se: kommunismens fald, mm.), men de øger sandsynligheden for dem. Det er politologiens rolle – at øge vores forståelse af vores omverden og forhåbentlig på den måde at skabe en bedre verden.

De er også kausale spørgsmål: de kræver, at vi i vores virkelighed identificerer en præcis kontrafaktisk situa-

tion, eller at vi skaber den kontrafaktiske situation selv gennem eksperimenter. Det er det, der gør os i stand til at skelne mellem den uafhængige variabel, vi interesserer os for, og alle andre mulige indflydelser på det udfald, vi søger at forklare.

Al forskning behøver ikke undersøge kausale spørgsmål: Harvard University's Gary King og to af hans ph.d.-studerende publicerede for nylig en artikel om, hvilken bruger-genereret information på sociale

medier (blogs, tweets, status-opdateringer, etc.), der bliver censureret af den kinesiske regering. Det er et emne, hvor vi ved meget lidt, og hvis svar gør os bedre i stand til at forstå nutidens Kina (kort sagt censureres overvejende indlæg, der søger at mobilisere til

kollektiv handling, uanset om deres indhold er kritisk eller positivt stemt over for regeringen).

Men når vi kender dette svar, trænger andre og mere kausalt orienterede spørgsmål sig på: bruger den kinesiske regering disse indlæg til at opnå viden om befolkningens præferencer, som den kan bruge til at styrke det kommunistiske partis greb om magten? Hvorfor censureres indlæg, der støtter regeringen? Hvordan løser andre ikke-demokratiske stater det informationsproblem, som fraværet af formelle og uformelle kanaler for feedback fra borgere fremkalder? Hvornår virker censur stabiliserende og destabiliserende på politiske systemer?

I sidste ende bunder vores interesse for kausale sammenhænge som politologer i et ønske om at kortlægge det, vi kunne kalde 'samfundsmeknikken' – hvordan

stat, samfund, styreform, institutioner, vælgere, politikker, partier (og så videre) hænger sammen og påvirker hinanden. Hvis en af dem ændrer sig, hvad sker der så med de andre? Kausalt orienteret forskning søger på den måde at nærme sig det bedst mulige bud på svar på politologiens store spørgsmål.

På Institut for Statskundskab bør vi have samme ambitionsniveau om at publicere vores forskning i de bedste internationale tidsskrifter og hos de bedste forlag og om at identificere faktiske, kausale sammenhænge ude i verden, der bidrager til vores fælles vidensrum. Det bør styre indretningen af vores bachelor- og kandidatuddannelser, vores ansættelsespolitikker for videnskabeligt personale og vores hverdag som studerende, forskere og administrativt personale, som det gør på verdens højst agtede forskningsinstitutioner.

For at vende tilbage til de ovenstående eksempler, ja, så lader det til, at mobiltelefoner på trods af mange positive virkninger på afrikanske økonomier også gør det lettere at koordinere politisk

vold. Og ja, ved at trække yderfløjene endnu længere væk fra den politiske midte radikaliserer partiske medier et samfunds vælgere. Og sluttelig: ja, hvis de ikke er begrænset af institutionel magtdeling, bliver venstreorienterede partiers valgsejre straffet af finansielle markeder sammenlignet med højreorienterede valgsejre.

De er ikke definitive svar, men de er vores bedste bud, som politikere og embedsmænd bør være have in mente, når de udformer politikker for at prøve at nå deres respektive mål og afvejer forskellige samfundsmæssige goder over for hinanden.

I sidste ende bunder vores interesse for kausale sammenhænge som politologer i et ønske om at kortlægge det, vi kunne kalde 'samfundsmekanikken'

Vi skal uddanne praktikere. Derfor er det også fint at reflektere over vores egne roller som skabere og brugere af viden, der også selv former verden. Men også praktikere er bedst tjent med at kende til den nyeste forskning, og hvordan de bedst kan evaluere den, samt

med at instituttet søger at fremme forskning i, hvordan den politiske verden faktisk fungerer

ET KRITISK BLIK:

MED ANDRE ORD FØLGER HER OP MED ET INTERVIEW PÅ BAGGRUND AF RASMUS FONNESBÆK ANDERSENS INDLÆG

Skal det forstås som en kritik af IfS, når du siger, at ambitionsniveauet kunne blive højere?

"Målet må være, at man prøver at bidrage til forskning og gør folk klogere. Jeg ville ønske, at man allerede på bacheloruddannelsen vidste, hvad folk forskede i og var mere empirisk, så det ikke bare er teorier, der spilles op imod hinanden. Her er det også relevant, at vi bliver bedre til at sige, hvor grænsen for viden går; hvad ved vi, og hvad ved vi ikke?"

Forskning er mange ting – hvorfor vægter du lige præcis international publicering så højt?

For det første har det noget at gøre med at formidle sin forskning, idet forskningen kommer ud til den bredest mulige skare, når man publicerer i de mest anerkendte tidsskrifter. Der er simpelthen større sandsynlighed for, at vi har ret i de svar, som vi prøver at give på de store spørgsmål, hvis der er flere der læser vores mulige bud dem, undersøger dem, reflekterer over dem og kritiserer dem. Det er nødvendigt, hvis vi ikke skal begå store fejl, for det er virkelig vigtige spørgsmål, vi beskæftiger os med.

Skævvrider et fokus på publicering i internationale tidsskrifter ikke vægten på specifikt danske forhold?

Vi har som danske praktikere et ansvar for at forske i eksempelvis kommunale best-practice, fx hvordan vi kan øge valgdeltagelsen blandt indvandrere i Danmark. Men vi har også et ansvar for at se dem som eksempler på mere generelle dynamikker, der gør os klogere generelt og ikke kun på det specifikke område, man lige kigger på.

Betyder prioritering af eksperimenter og kausalitet ikke, at samfundsforskerens samfundskritiske rolle risikerer at forsvinde?

Den mere normative, kritiske rolle, som mange tænker sig selv i som samfundsforskere, er ikke det, som empirisk videnskab handler om. Vores styrke som politologer er ikke, at vi er bedre filosoffer eller mere oplyste på den måde, at vi ved, hvad der er rigtigt. Det er mere, at vi ved, hvad der er korrekt og sandt og falskt, eller kan prøve at blive bedre til at vide, hvad der er det. Så må vi overlade til os selv som privatpersoner eller til politikere at agere på den bedste viden.